

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی بین دوره ای ریسک، سرمایه و کارایی: ارزیابی از بانک های ایران

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد باثبات، دوره 4، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سمیه یاری فرد - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

علی اصغر سالم - دانشیار، گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

تیمور محمدی - استاد، گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

عباس شاکری حسین آباد - استاد، گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

افزایش تمرکز در بخش بانکی همراه با مشکلات بحران های مالی و اقتصادی اخیر، اهمیت مقررات بانکی را در برابر ریسک بالای ناشی از عدم تعادل در ترانزاکشن بانک ها نشان داده است و یکی از اقدامات اساسی در مسیر توسعه ی بانک ها، افزایش کارایی در این موسسات مالی است، لذا کارایی در بانک ها همواره مورد توجه بوده است و به این ترتیب، بانک ها با عملیات اعتباری خود و تامین مالی برای بخش های مختلف اقتصادی، شرایط مناسبی را برای سرمایه گذاری فراهم می کنند و باعث افزایش و رشد سرمایه و در نهایت تولید ملی می شوند. هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه ی بین دوره ای ریسک، سرمایه و کارایی در نظام بانکداری ایران است. برای این منظور داده های بانک های تجاری و تخصصی ایران، طی سال های ۱۳۹۸-۱۳۸۵ جمع آوری شده است و برای سنجش مدل ابتدا به برآورد کارایی بانک ها با استفاده از مدل مرزی تصادفی (SFA) پرداخته شده است، سپس رابطه ی بین ریسک، کارایی و سرمایه را با استفاده از رویکرد رگرسیون به ظاهر غیرمرتبط (SUR) مورد بررسی قرار می گیرد. در مجموع نتایج بدست آمده وجود رابطه بین سرمایه و کارایی با ریسک را بیان می کند. نتایج حاکی از آن بود که با افزایش نسبت سرمایه، ریسک بانک ها کاهش می یابد و افزایش کارایی سبب افزایش ریسک می گردد، همچنین با افزایش نرخ بازده داخلی بانک ها، نسبت سرمایه افزایش می یابد و افزایش اندازه بانک، باعث افزایش کارایی می شود.

کلمات کلیدی:

نسبت سرمایه به دارایی، کارایی، ریسک، مدل مرزی تصادفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742741>

